

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.24 ★ 28. JUN 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Vidimo se u septembru!

Drugarice i drugovi, ovim brojem završavamo prvu sezonu nove serije *Direktna akcija*, a sa štampanjem nedeljnika nastavljamo prvog četvrtka u septembru. Smatramo da su ova dvadeset i četiri broja našeg lista, koji predstavljaju prvi ovakav pokušaj revolucionarne izdavačke delatnosti na našim prostorima, dobra osnova za dalji propagandni rad, i da će iskustvo koje smo stekli redovnim zajedničkim radom na jednom ovakvom projektu omogućiti da naše delovanje u budućnosti postane kvalitetnije i još bolje pomogne borbu za slobodu, zbog koje i postoji.

Situacija u kojoj se kao društvo nalazimo je katastrofalna. Gazde i političari su nas besomučnom pljačkom doveli na ivicu propasti, i jasno je da neće stati sa otimačinom dok se ne organizujemo i kažemo im da dalje neće moći. Radnici i radnice širom Srbije, ali i Balkana i čitavog sveta, shvataju da se ubrzano sužava izbor koji se nalazi pred čovečanstvom, i da je ona stara dilema – socijalizam ili varvastvo – aktuelnija nego ikada. Štrajkovi i protesti koji dolaze, masovne demonstracije narodnog gneva, biće nešto što će dominirati našom bližom budućnošću, i uloga našeg lista je da takve pokrete ojača, da blagovremeno informiše radništvo o daljim tokovima klasne borbe i napajajući se na znanju i delovanju masa zacrti put borbenog radničkog pokreta.

Zato su nam posebno značile reakcije ljudi na koje smo nailazili prilikom uličnih distribuiranja našeg biltena. Najiskrenije i najlucidnije kritike naših članaka, ali i najzanimljivije teme za razmišljanje i pisanje novih tekstova dobijali smo upravo u tim kratkim razgovorima s ljudima koji rano izjutra, vođeni ekonomskom prinudom, odlaze u zagušljiva i mračna grotla kapitalističkog izrabljivanja. Nakon nekoliko nedelja, neki od njih su nas već prepoznavali na ulici, prilazili nam i tražili primerak, i još „nekoliko pride“, da mogu da ponesu na posao i podele kolegama. Dobro pamtimo čoveka koji radi u pošti, ženu koja, iako teško bolesna, preživljava radeći na uličnoj tezgi, bageristu koji radi u jednoj građevinskoj firmi i vozača koji je trubio sirenom tražeći

ŠPANSKI RUDARI (ASTURIJA, 1934)

da mu ubacimo broj u kabinu ili izlazio iz autobusa da lično uzme svoj primerak. Živopisne psovke na račun države, vlasti i političara, koje bi, pred nama, spontano krenule čim bi otvorili novi broj, razumeli smo kao najbolju ocenu našeg rada i znak posebne bliskosti i poverenja.

U početku distribuirana samo u Beogradu, Direktna akcija je veoma brzo dobila stalne punktove širom Srbije, pa se tako danas može nabaviti i u Novom Sadu, Nišu, Užicu, Kragujevcu, Sremskoj Mitrovici i Zaječaru, a od naredne sezone mogu se očekivati i druge distributivne tačke. Toga ne bi bilo bez podrške drugova i drugarica širom Srbije koji čine našu distributivnu mrežu.

Kao i u slučaju naše organizacije – Anarhosindikalističke inicijative – i naš list, i naši distributeri doniraju svoj rad, odbijajući da postanu profesionalni revolucionari.

Ovim putem želimo da se zahvalimo svim našim čitaocima i pretplatnicima, kao i drugaricama i drugovima koji su svojim pismima, komentarima, donacijama i prilozima pomogli rad Direktna akcije. Ovo je prilika i da još jednom uputimo poziv svim

zainteresovanima da nas kontaktiraju i jave nam svoje ideje i predloge za unapređivanje sadržaja lista.

Da li ste znali

...da je 2010. godine svet na oružje i razaranje potrošio 1.618 milijardi dolara, što je dovoljno da se nahrani 8 milijardi gladnih tokom čitave godine?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Država prepušta policiju bogatašima

Vladajuće elite, zaplašene jačanjem antikapitalističkog raspoloženja, žele da stave represivne aparate pod svoju apsolutnu kontrolu.

Ovih dana strani i domaći mediji su objavili vest da je u Velikoj Britaniji započela privatizacija policije. Poznata britanska firma za fizičko obezbeđivanje i za tehničke sisteme zaštite „G4S“, inače aktivna i u Srbiji, počela je da pregovara sa policijom oko preuzimanja nekoliko njenih bitnih delatnosti, od oblasti istrage o zločinima, preko transporta osumnjičenih, pa sve do preuzimanja obaveštajnih službi. Dejvid Tejlor-Smit, direktor G4S-a, izjavio je da je sporazum o privatizaciji potpisan u pokrajinama Vest Midlens i Sarej, i da je već 575 policajaca prešlo u službu firme G4S. Privatizacija policije znači da će ona ubuduće stajati na raspolaganju i pod apsolutnom kontrolom privatnih kompanija.

Da bismo razumeli kakav interes privatne kompanije imaju od privatizacije policije, moramo da pođemo od činjenice da je krupni kapital svoje interese oduvek štiti represivnim i ideološkim državnim aparatima. Policija služi da bi primenom sile očuvala postojeći ekonomski poredak i štitila vladajuću klasu od narodne pobune. U periodu kada izrabljivanje radnika postaje sve brutalnije i kada klasni odnosi postaju sve zaoštreniji, krupni kapital se oseća posebno ugroženim. Stoga aktuelna tendencija privatizovanja policije

pokazuje da vladajuće elite, zaplašene jačanjem antikapitalističkog raspoloženja, žele da stave represivne aparate pod svoju apsolutnu kontrolu. Privatizacijom policije razbija se poslednja iluzija o državi kao „servisu građana“ i „zaštitniku javnosti“. Masama postaje jasno da policija ne postoji radi „očuvanja mira“. Ona je od svog nastajanja bila samo – instrument vladajuće klase.

Britanska vladajuća klasa ima posebne razloge da bude u strahu budući da su, usled ekonomske krize, u poslednjih nekoliko godina u ovoj zemlji sve češća otpuštanja, smanjenja plata, da su školarine na univerzitetima značajno povećane i da je broj siromašnih i nezaposlenih sve veći. Dovoljan je samo jedan okidač koji će izazvati velike socijalne sukobe. Paradoksalno, taj okidač su prošle godine povukli upravo oni koji su zaduženi da štite vladajući poredak. Tada je policija ubila dvadesetdevetogodišnjeg taksistu u severnom delu Londona, nakon čega su izbili žestoki socijalni nemiri, koji su se proširili na celu zemlju. Brutalno ubistvo bilo je samo povod da eskalira ogromno nezadovoljstvo koje se taloži duže vreme zbog bede koja uzima maha. Mladi ljudi razbijali su prodavnice i uzimali hranu i odeću iz njih, dok je veliki broj policajaca na ulicama gradova širom Engleske

pokušavao da uguši nemire. Ne treba zaboraviti i velike studentske proteste širom te zemlje, koji su izbili krajem 2010. godine, nakon što su školarine na fakultetima drastično povećane. Takođe, prošlogodišnji generalni štrajk u Britaniji bio je najmasovniji štrajk u poslednjih trideset godina u toj zemlji, kada je oko dva miliona zaposlenih u javnom sektoru obustavilo rad zbog reforme penzionog sistema i mera štednje.

Privatizacija policije mogla bi da se iz zemalja centra kapitalizma prenese i na druge zemlje, naročito na one u kojima je ekonomska kriza još izraženija, antikapitalistički pokreti sve masovniji, a vladajuće klase u sve većoj agoniji. Bezbednosnim službama su svakako interesantne zemlje poput Italije, Grčke i Španije, što potvrđuje i izveštaj Evropske policije (Evropol) u kojem se najavljuje ozbiljna akcija protiv antikapitalista u Grčkoj posle izbora.

Privatna policija ne samo u Velikoj Britaniji nego i svuda u svetu sigurno neće prezati da se još žešće obračunava sa svima onima koji predstavljaju opasnost po postojeći poredak, jer je odavno poznato da vladajuća klasa, kada vidi da joj moć klizi iz ruku, pribegava i najbrutalnijoj sili ne bi li se održala.

Ustaše, četnici, zajedno ste bežali!

Sa protesta protiv rehabilitacije Dragoljuba Mihailovića

Režimski mediji su prošle nedelje izveštavali o „nesvakidašnjem događaju“ koji se desio 22. juna ispred zgrade Višeg suda u Timočkoj ulici u Beogradu, gde vladajuća kasta pokušava da rehabilituje ratnog zločinca Dragoljuba Mihailovića. Jedino što je tačno navedeno u građanskim vestima je da su se u petak ujutru u 10 časova, u „popriličnoj gužvi“, prisutni podelili u tri bloka: *Borbeni antifašisti* (ili, po medijima „pripadnici partizanskog pokreta“), pripadnici *Unije moharhista Srbije*, uz nekoliko članova „*Obraza*“ („pripadnici četničkog pokreta“), kao i *Žene u crnom*, dobro poznata

„nevladina“ organizacija, plaćena NATO parama.

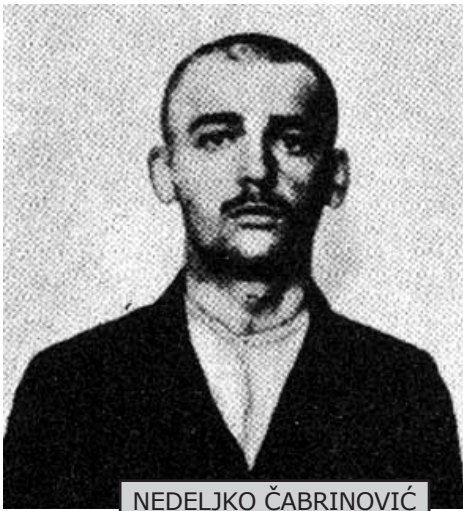
Borbeni antifašisti osetno su utišali četničku bratiju, koja je, zaštićena policijskom pratnjom, došla da provocira antifašistički protest. Uz pevanje „Internacionale“ jedan od najčešćih povika bio je: „Ustaše, četnici, zajedno ste bežali!“ (što se odnosi na zajedničku akciju nemačkih nacista, ustaša, četnika i ljotićevaca u pokušaju da nakon sloma u Drugom svetskom ratu izbegnu narodni sud i pobegnu preko Austrije). Četnici i policija su sve vreme otvoreno saradivali, nastavljajući tako kolaboraciju iz sudnice ispred koje se

protestovalo. Policija je tokom protesta više puta pokušavala da privede antifašističke aktiviste, da bi na kraju zapretila da će pohapsiti sve okupljene antifašiste ukoliko se ne razidu.

Pored hrabrog držanja pred palicom nove kvislinške države i ometanja sudskog procesa glasnim pevanjem i skandiranjem, antifašisti su pročitali i dokumente sa suđenja Dragoljubu Mihailoviću, kao i njegova pisma i naredbe, koji jasno ukazuju na njegove zločinačke aktivnosti.

Žene u crnom su stajale sa strane, a transparentima koji sadrže udvoričke i ljubavne poruke novim kvislinzima Nikoliću i Tadiću, grozeći se „nasilnika“ antifašista, koji su, možete misliti, uzvikivali nasilne parole protiv fašista!

Sarajevski atentat i anarhizam

NEDELJKO ČABRINOVIĆ

Budući da ovaj broj *Direktne akcije* izlazi iz štampe 28. juna - na Vidovdan - datum koji se u Srbiji obeležava kao praznik i veoma često koristi u propagandi zločinačke nacionalističke politike, odlučili smo da tom prigodom, koliko je to moguće na ovako malom prostoru, osvetlimo manje poznate činjenice o učesnicima događaja koji se desio na Vidovdan 1914. godine u Sarajevu. Želimo da pokažemo da ne samo što su učesnici atentata na austrougarskog prestolonaslednika Franca Ferdinanda bili upoznati sa anarhističkim idejama, već su ne-ki od njih bili i aktivisti anarhističkog radničkog pokreta i aktivni saradnici anarhističkih listova, braneći progresivne, kosmopolitske i revolucionarne ideje. Najbolji primer za to je Nedeljko Čabrinović, čija je bomba promašila Franca Ferdinanda, i koji je pored Principa bio glavni inicijator atentata. U ovom broju *DA* donosimo delove njegovog svedočenja koji nedvosmisleno govore o kakvom se čoveku radilo. Kao maloletnik, Čabrinović je osuđen na 20 godina strogog zatvora. Umro je u zatvoru u Terezinu u Češkoj krajem januara 1916. godine.

Saslušanje Nedeljka Čabrinovića 12. 10. 1914. godine

Pr - Predsednik sudskog Senata Alojz (Luidi) Kurinaldi; **NČ** - Nedeljko Čabrinović.

(...)

Pr: Kada je to bilo?; **NČ**: Prije godinu i po. U toj štampariji u Srbiji izlazio je anarhistički list „Komuna“; **Pr**: U kojem je to gradu bilo?; **NČ**: U Beogradu. Ja sam slagao taj list i tamo su dolazili saradnici i s nama debatirali. Ja sam bio radnik socijalista i pobijao njihove teorije koliko sam mogao. Jednog dana nijesam se mogao više opirati jer sam osjećao iste anarhističke ideje koje i oni. Oni su meni davali svoje novine i

knjige i pozvali me da dolazim na njihova predavanja koja su se održavala svaku večer, počinjala obično između 8 i 9 sati, a trajala su do 1-2 sata a katkad i do 3 poslije ponoći. Kad sam se razbolio, pošao sam u Sarajevo. Oni su mi dali dosta knjiga, brošura i novina. Jedan od najistaknutijih predstavnika anarhista na Balkanu je Krsta Cicvarić koji je izdavao „Novo vrijeme“ koje se štampalo u istoj tiskari u kojoj i „Komuna“. Ja sam se s njim upoznao, a on mi je dao gomilu knjiga, sva svoja djela. Ja sam te knjige donio u Sarajevo. Nekoliko knjiga našla mi je majka i zapalila ih, a ostalo sam čitao i davao najintimnijim prijateljima da čitaju. Bio sam i član mladenačke organizacije kojoj sam neko vrijeme bio predsjednikom.

(...)

NČ: U Sarajevu kad sam se razbolio, najprije sam otišao kući i nijesam radio 2 mjeseca. Pošto sam se oporavio, stupio sam u štampariju Narod. Tu sam bio do tipografskog štrajka 1912, a onda sam istupio. Moj otac nije bio s time zadovoljan i otjerao me od kuće. Ja sam na to otišao Stevi Obiliću. On je bio istih nazora, kojih i ja. Nas dva dijelili smo taktiku tipografa na dva pravca. Mi smo se držali anarhističkog pravca. Ja sam bio njegov pomagač u svim poslovima, zadržavao radnike i dočekivao one koji su dolazili iz Srbije. Međutim, zbog toga bilo je lažnih tužbi, kako su sami dostavljači priznali, te me sud osudio na 5 godina progonstva.

(...)

NČ: U kavani „Žirovni vijenac“ i „Zlatna moruna“ razgovarao sam se revolucionarno s ljudima, s kojima sam se ondje sastao; **Pr**: Vi ste se sastajali s đacima i tipografima? **NČ**: Najviše je bilo komita (pripadnika dobrovoljačkih jedinica u vreme Balkanskih ratova - prim. DA); **Pr**: Šta se tu govorilo?; **NČ**: Polemiziralo se; **Pr**: Jeste li govorili o socijalizmu, anarhizmu i politici?; **NČ**: O politici; **Pr**: O kojoj politici?; **NČ**: O politici Austrije. Mi smo posmatrali sa svog stanovišta; **Pr**: Kakvo je Vaše stanovište?; **NČ**: Moje je stanovište anarhističko; **Pr**: Jeste li bili kada nacionalista?; **NČ**: Jesam, ali su ostale ove anarhističke ideje.

(...)

Pr: Vi ste bili pristaša ideje da Srbija navijesti rat i oduzme Austriji Bosnu i Hercegovinu? **NČ**: Ja bih volio, da ne bude rata ako je moguće, jer ja sam kozmopolit i ne želim prolijevanje krvi.

(...)

(Preuzeto iz: Vojislav Bogičević, *Sarajevski atentat - Stenogram Glavne rasprave protiv Gavrila Principa i drugova*, Sarajevo, 1954)

Fidel Kastro (in memoriam)

Najmanje deset zgrada u centru Beograda zapaljeno je tokom masovnih protesta gnevni građana koji su izgubili strpljenje iščekujući formiranje vlade. U neredima je povređeno 54 osoba, od čega 55 i po policajaca. Predsednik Tomislav Nikolić apelovao je na mir i osudio nasilje. On je istakao da takvom nasilju i vandalizmu nema mesta u demokratiji i da ono neće biti tolerisano.

Jedna osamnaestospratnica je sasvim zahvaćena vatrom dok vatrogasci pokušavaju da je ugase. Među zapaljenim zgradama su i jedna narodna kuhinja, azil za beskućnike, imigrante i pse, bioskop, diskont pića, seknd hend i hesn heš šop - saopštila je vatrogasna služba. Za sada nema informacija o tome da li se u tom trenutku Mlađan Dinkić nalazio u svim tim zapaljenim zgradama.

Ivica Dačić upozorio da bi odbacivanje cenkanja oko formiranja vlade značilo da bi Srbija morala da podnese „nezamislivo teže“ žrtve. Umro Čedomir Jovanović. Ode čovek.

Boris Tadić povredio surlu, njonja mu ko krofna. „Ako neko od vas u idućih mesec ili dva vidi negde Borisa Tadića, recite mu da je i Vladan Batić pred smrt imao problema sa njuškom“, izjavio Slobodan Kušić na plaži u Kušadasiju. Gotovo istovremeno, stotinak specijalaca formiralo je kordone kako bi sprečili demonstrante da izvrše juriš na zgradu parlamenta. Tom prigodom, povređeno je nekoliko demonstranata i policajaca i jedan kandelabar, a privedeno je i više učesnika protesta i jedan Milenko, saopštile su vlasti.

Sukobi su izbili nakon što je više od 505.000 demonstranata marširalo prema parlamentu kako bi izrazili protest protiv tog odugovlačenja oko formiranja vlade. Veliki broj demonstranata i dalje je na Adi Ciganliji, Štrandu i na otvorenim bazenima ispred Skupštine Srbije.

I tako, sretan raspust, prijatan odmor, bon vojaž, lepo se provedite! Fidel Kastro čovek s Kube, moj ti kurac četkica za zube...

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL I BRAT ČE.
KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUČA ČAJA. **NIŠ**: Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR**: Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD**: Knjižare NUBLU I MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Tekstilni radnici zatvorili 350 fabrika

U Bangladešu je u toku štrajk preko pola miliona tekstilnih radnika u oblasti Ašulija, usled koga je zatvoreno 350 tekstilnih fabrika. Glavni troškovi života za ovdašnje tekstilne radnike su hrana i stanarina, a pošto godišnja inflacija premašuje 10%, radnici traže povećanje plata do 50% i ograničenje visine stanarine.

Veliki talas štrajkova počeo je 10. juna kada su radnici jedne tekstile fabrike blokirali autoput zapaljenim automobilskim gumama, da bi im se narednog dana u blokadi pridružilo više hiljada radnika iz drugih fabrika. Na kraju su radnici kamenovali zgrade nekoliko pogona za proizvodnju tekstila, a tek je intervencija specijalne policije uspjela da odblokira put, ostavivši iza sebe preko 30 povređenih radnika. 12. juna preko pola od 350 fabrika nije radilo. Radnici su se na ulicama kamenicama suprotstavili policijskom suzavcu i gumenim mecima. Tog dana napadnuto je 10 fabrika, a 90 radnika je povređeno.

Plate u tekstilnoj industriji su toliko niske

da radnici ne mogu da pokriju troškove hrane i stanovanja, tako da većina tekstilaca svakodnevno gladuje uprkos tome što rade po ceo dan. U proseku tekstilni radnici zarađuju između 36\$ i 61\$ mesečno.

Nakon što je vlast bezuspešno pokušala silom da uguši štrajkove, radnicima su ponuđena povećanja plata i ograničenje cena stanarine, međutim pošto nisu ponuđena momentalna poboljšanja uslova života i rada, neredi ne samo što su nastavljeni nego su i dodatno intenzivirani. Gazde su na to odgovorile privremenim zatvaranjem svih 350 fabrika očekujući da će se radnici smiriti kada ostanu bez novca. Međutim, čini se da će gazde ipak morati prve da popuste imajući u vidu da su dosadašnji gubici već premašili 80 miliona dolara, i da svakim danom gazde izgube dodatnih 10 miliona dolara.

Štrajk u američkoj nuklearnoj elektrani

Korporacija Enterdži (Entergy) iz Masačusetsa pre dve i po nedelje nije do-

zvolila radnicima koji rade u jutarnjoj smeni da uđu u nuklearnu elektranu nadomak Bostona. Kompanija je primenila ovaj oblik pritiska pokušavajući da natera radnike da prihvate novi nepovoljni ugovor i istovremeno pokrenula medijsku hajku tvrdeći da je sindikat radnika nuklearne elektrane ugrozio okolno stanovništvo svojom odlukom da „bojkotuje rad i napuštanjem posla bez ikakve prethodne najave“. U elektrani trenutno rade nedovoljno kvalifikovani štrajkbreheri i kompanija dnevno gubi oko milion dolara. Sindikalisti koji imaju potrebnu stručnost i veliko iskustvo u radu na ovoj četrdeset godina staroj nuklearnoj elektrani ne mogu da se vrate na posao zato što su pre par dana sa 137 glasova, protiv 89, ponovo odbili ponudu menadžmenta. U međuvremenu njihova sindikalna centrala nije pokrenula nikakve akcije solidarnosti, uprkos velikoj podršci javnosti radnicima u štrajku.

Centar za liberterske studije predstavlja:

Fransisko Ferer:

Moderna škola, poreklo i ideali

Kapitalno delo anarhističkog prosvetitelja Fransiska Ferera. Obrazovanje nije dostojno svog imena ukoliko nije oslobođeno svih vrsta dogmatizma, ukoliko se samom detetu ne prepusti da razvije svoje veštine ili ukoliko škola nije spremna da podrži manifestacije tih veština.

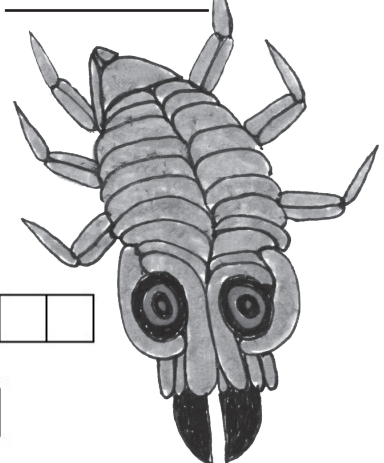
Cena: 300 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:

e-mail: cls@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Omčini kutak

Denketove šifrovane riječi

1. pevač anbelog dugmeta, nije ni anbebek ni analen; 2. prezime čuvenog advokata tomanropa; 3. urologov protivnik; 4. ženutuluk suprotnog pola; 5. suprotan je od prodajdona; 6. vodadoks u gasovitom stanju; 7. vrsta papagajrata; 8. odrasli kučetir; 9. podzemni svet, džipakao; 10. slična je džemuzi; 11. ako je u košarci košgota, u fudbalu je; 12. sličan je učeniconu.

1. Antifa; 2. Hlanrop; 3. neurolog; 4. muštuluk; 5. Kupidon; 6. paradoks; 7. Ararat; 8. pastir; 9. džihad; 10. meduza; 11. Golgota; 12. dakon.

Rešenja:

Rešenja iz prošlog broja:

1. Nemačka; 2. Homolje; 3. pomija; 4. mileram; 5. republika; 6. Višegrad; 7. nebuloza; 8. politika; 9. muštuluk; 10. okupator; 11. komunisti; 12. kultura.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.
Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org
Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780